

РЕШЕНИЕ

№ 4951

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4447** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. А. Н., ЕГН [ЕГН] чрез процесуалния му представител адв. А. С. срещу

Решение № 852/20.02.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 4302/ 2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 6- ти състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0003134/10.12.2021 г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“) – [населено място], с което на основание чл. 93в, ал.11 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. за нарушение на член 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) №165/2014.

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния и процесуален закон - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл.63в от ЗАНН. Според жалбоподателя е налице противоречие между обстоятелствената част на АУАН и НП и е допуснато съществено процесуално нарушение с непосочване на конкретната законова разпоредба, която е била нарушена. Като самостоятелно основание касаторът изтъква, че АНО не е съобразил, че в случая следва да намери приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН предвид

изключително краткото време, за което не е била въведена информацията, липсата на данни за други административни простъпки и неизрядности в качеството му на водач при процесната проверка.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, редовно уведомен, не се представлява.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXVII касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на обжалване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

При постановяване на решението си, районният съд от фактическа страна е установил, че на 15.11.2021г., около 12,10 часа, в [населено място], [улица], при Централна ж.п.гара, жалбоподателят Н. А. Н., като водач на микробус „У. М.“, с рег.№ СВ...МВ от категория МЗ, собственост на „Юнион Ивкони“ ООД, [населено място], оборудван с дигитален тахограф ”С. Automotive” тип 1381.[ЕГН], извършващ обществен автобусен превоз на пътници от Р. транспортна схема по маршрут от [населено място] за [населено място], със заверено копие към лиценз на Общността с №[ЕИК]/01.01.2017г., бил спрян за проверка от Б. Б. И. и А. Г. П. - инспектори към Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - [населено място]. При проверката било установено, че водачът на ППС не въвел ръчно, автоматично или по друг начин данните в дигиталния тахограф за периода от 04,45 часа на 10.11.2021г. до 09,30 часа на 12.11.2021г., като водачът е бил извън превозното средство, видно от дигиталната разпечатка за периода от 09.11.2021 г. до 15.11.2021г. За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 297204/15.11.2021г., за извършено от Н. А. Н. нарушение на чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент 165/2014. Същият е бил предявен на нарушителя, който възразил при връчването на акта. Въз основа на АУАН било издадено наказателно постановление № 42-0003134/10.12.2021г., с което на Н. А. Н. на основание чл.93в, ал.11 ЗавПр била наложена глоба в размер на 500лв. за нарушение на чл.34, §3, б.,„б“ от Регламент 165/2014.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение, поради което законосъобразно му е наложено наказание, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на първоинстанционния съд.

Съгласно член 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) №165/2014, когато в резултат на отсъствие от превозното средство водачът не е в състояние да използва тахографа, с

който превозното средство е оборудвано, периодите, посочени в параграф 5, буква б), подточки ii), iii) и iv) се вписват в картата на водача, като се използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни, осигурено за тахографа, ако превозното средство е оборудвано с дигитален тахограф.

Съгласно чл. 34, параграф 1, 3 и 5 от Регламента всички дейности (включително периодите на почивка), следва да се записват в тахографа, чрез използване на подходящи механизми за превключване. И в случай на отсъствие от превозното средство водачът трябва да регистрира дейността си със задна дата, чрез ръчно въвеждане на данни. Касаторът Н. обаче, не се е съобразил с тези си задължения, като не е въвел ръчно, автоматично или по друг начин необходимите данни, когато е бил извън превозното средство и не е бил в състояние да използва тахографа, за периода от 04,45 часа на 10.11.2021г. до 09,30 часа на 12.11.2021г. За такова бездействие санкционната норма на чл. 93в, ал. 11 от Закона за автомобилните превози предвижда глоба от 500 лв. В процесните АУАН и НП обстоятелствата, касаещи вмененото нарушение са описани ясно и по начин, който не дава основание за съмнение, извършването на какво административно нарушение е вменено.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода на районния съд, че конкретното нарушение не би могло да бъде квалифицирано като маловажно. При неправилна работа с тахографа не може да се установи дали от страна на водача са били спазени изискванията на нормативната уредба при извършване на автомобилни превози. Едно от важните изисквания е за всеки период от 24 часа след края на предходната дневна почивка или седмична почивка, водачът трябва да е ползвал нова дневна почивка, съгласно чл. 8, § 2 от Регламент (ЕС) № 561/2006. С цел да се осигури време за отдых на работника или служителя, тъй като извършваната дейност от водачите по време на управление на МПС е рискова, регламентирани почивки са със съответната минимална продължителност. При неправилна работа от страна на водача с превключвателните механизми, не може да се установи дали същият е ползвал почивка и с каква продължителност, поради което не може да се приеме, че нарушението е маловажно.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 852/20.02.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 4302/ 2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 6- ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: